

Příplatky pro stáří, které v době, kdy zákon tento platnosti nabude, již byly přirknuty, zůstanou nedotknuty.

Učitelé a učitelky na veřejných obyčejných školách obecných, kterým se propůjčí místo na školách měštanských, podrží příplatky pro stáří, které jim v jejich dřívější vlastnosti snad již byly přirknuty.

Takovýmto učitelům počítá se služební doba na obecné škole odbytá do oné pětileté doby služební, které jest potřebí, aby kdo obdržel první a pokud se týče příští příplatek pro stáří.

Učitelé a učitelky, kteří, byvše v definitivní vlastnosti ve službě postaveni v jiných královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, na Moravu přestoupí, obdrží příplatky pro stáří ve výměře, tímto zákonem určené a za podmínek tam stanovených (§ 10).

Článek II.

Pokud by tato ustanovení (§ 3.) měla za následek, že by jednotlivým učitelům, kteří touto dobou již jsou definitivně ustanoveni, nastala újma v jejich služebním důchodu, podrží oni až do té doby, kdy se věc povýšením do vyšší kategorie anebo postupem do vyššího stupně služného vyrovná, služební důchod dosavadní, aniž by se tím však měnil pořad, který jim bude vykázán při stanovení statusu personálního.

Článek III.

Učitelé náboženství, kteří se stálými platy jsou dosazeni na veřejných obyčejných školách obecných a měštanských, dostávajítež služné dle nejvyššího stupně služného v té které kategorii.

Pokud se týče příplatků pro stáří, jichž se dostávají má učitelům náboženství, definitivně se stálými platy ustanoveným, mají platnost §§ 10. a 11. tohoto zákona.

Ostatní ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1888, č. 129 z. z., zůstanou nedotknuta.

Článek IV.

Všecka ostatní ustanovení, která vztahující se ke služebním příjmům učitelstva a jeho požitkům pensijním, jakož i k zaopatření pozůstalých, obsažena jsou v zákoně ze dne 24. ledna 1870, č. 18 z. z., pokud se týče ze dne 10. května 1887, č. 70 z. z., pak zákony dané dne 26. září 1884, č. 77 z. z., a dne 12. března 1890, č. 52 z. z., zůstanou v platnosti.